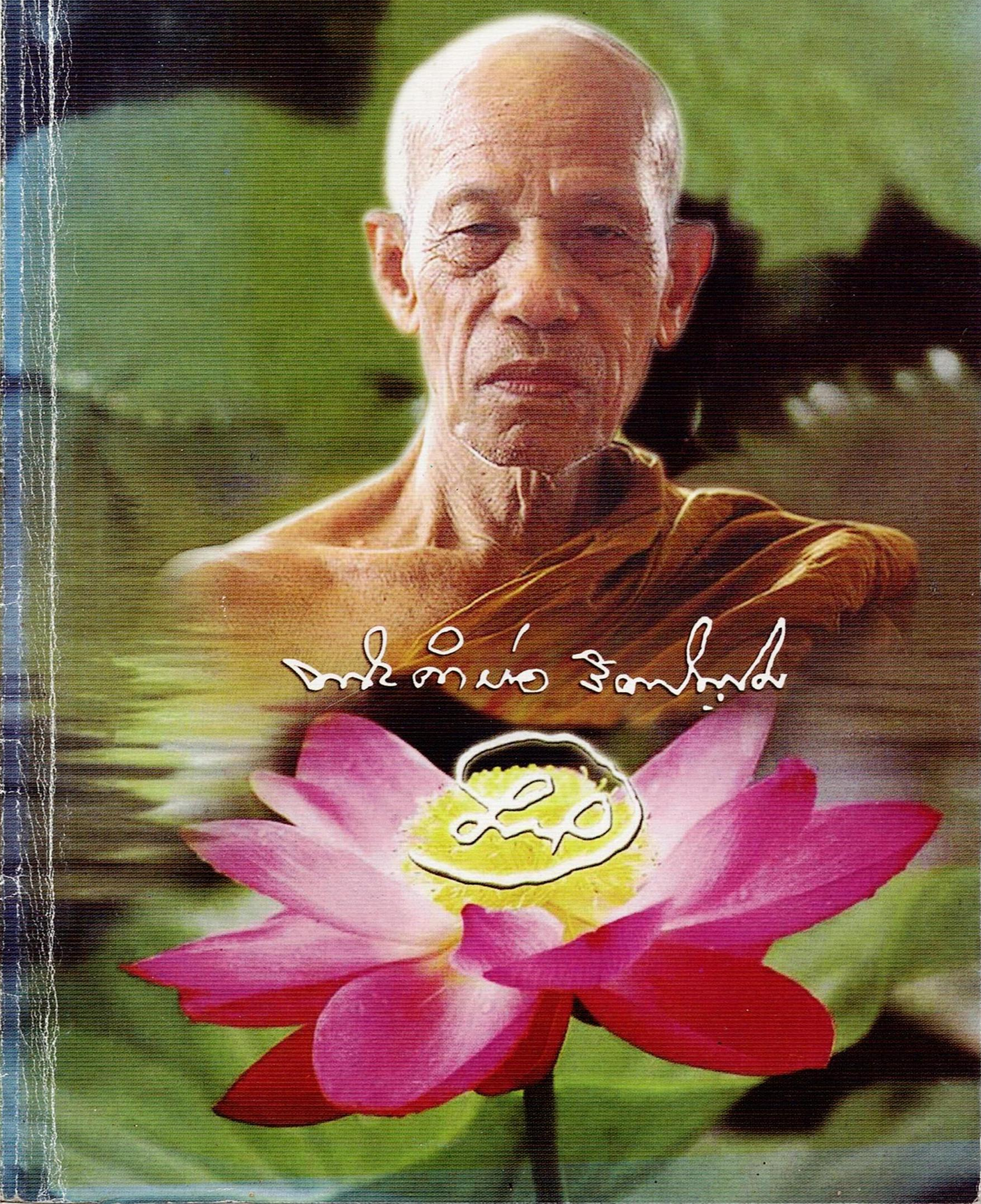
คติธรรม...นำชีวิต

วัดใหม่บ้านตาล

ตำบลโคกสี อำเภอสว่างแดนดิน

จังหวัดสกลนคร

โทร.๐๔๒-๗๗๖๐๗๙

คำปรารภ

หนังสือ คติธรรม...นำชีวิต เล่มนี้ คณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลาย เห็นว่าเป็นหนังสือธรรมะที่มีสาระ มีคุณค่าต่อจิตใจ เป็นคำคม คำพูด ประโยคสั้น ๆ กระทัดรัด แต่เต็มไปด้วยสัจธรรมของชีวิต ควรค่าแก่การอนุรักษ์ สืบสาน เผยแผ่ ถ่ายทอดให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มนี้ ได้มีการเรียบเรียงปรับแต่งเล็กน้อย เพื่อให้ดูน่าอ่านและน่าสะสม แต่ยังคงอนุรักษ์รูปแบบเดิมของท่านไว้ทุกประการ เพื่อมิให้เสียอรรถรสมิให้คลาดเคลื่อน และมุ่งรักษาสืบทอดเจตนารมณ์ของพระเดชพระคุณ หลวงพ่อคำบ่อ ฐิตปัญโญ ในการเผยแผ่หลักสัจธรรมในทางพระพุทธศาสนาต่อไป

ขอขอบคุณ และอนุโมทนาบุญกับเจ้าภาพทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนในการจัดพิมพ์หนังสือนี้ด้วยดี และขออานิสงส์ในกุศลเจตนาจงอภิบาลคุ้มครองให้ท่านทั้งหลาย จงมีความเจริญงอกงาม ไพบูลย์ และเห็นแจ้งในอริยสัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในอนาคตกาลโดยถ้วนหน้า กันเทอญ..

คณะศิษยานุศิษย์

สารบัญ

หน้า

สารบัญ (ต่อ)

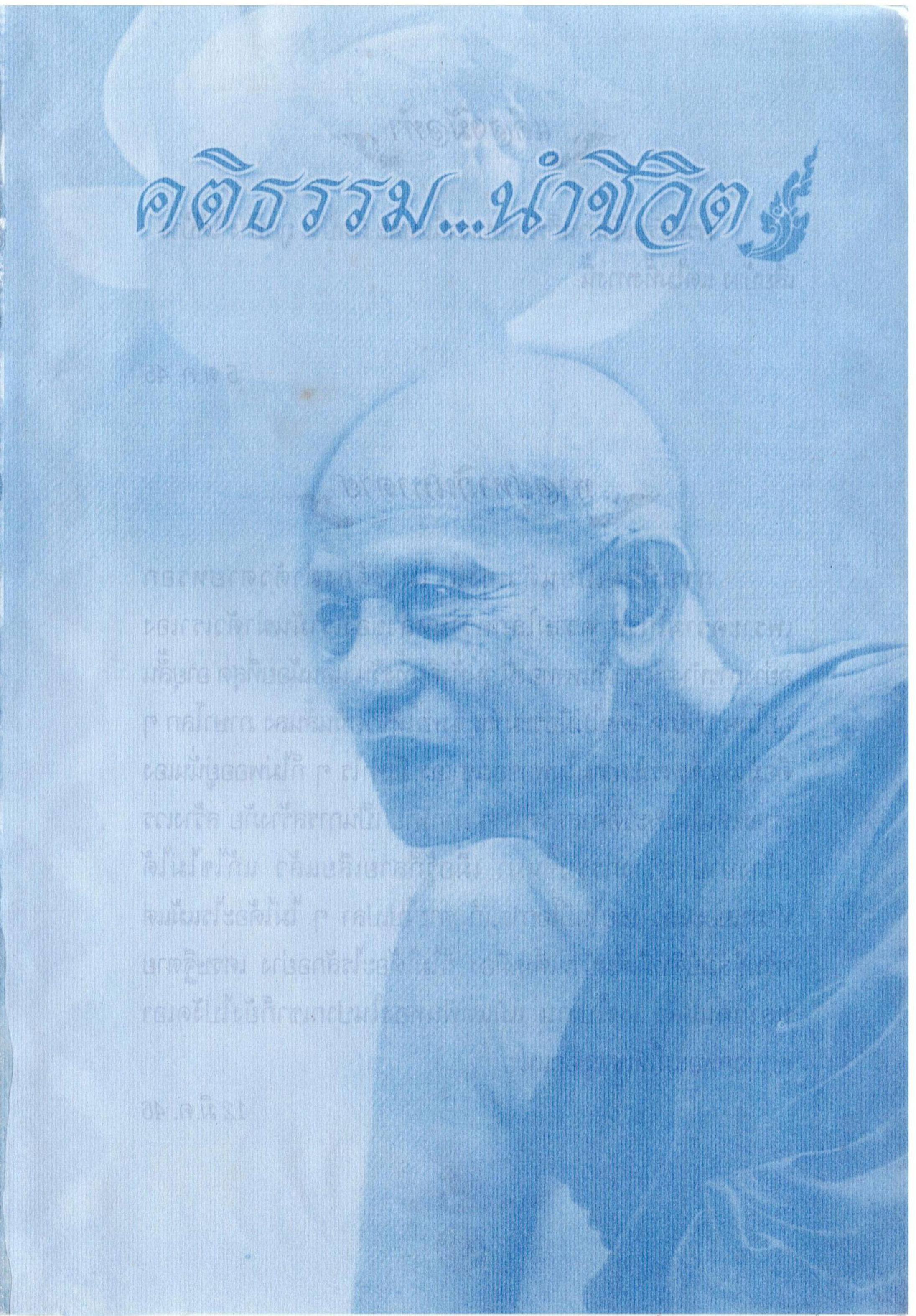
หน้า

สารบัญ (ต่อ)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

คติธรรม...นำชีวิต

แค่ลงมือทำ

พระอริยเจ้าท่านก็ทำแบบเรานี้แหละ ผิดบ้าง ถูกบ้าง ได้บ้าง เสียบ้าง แต่ไม่ทิ้งทางนี้

5 ต.ค. 45

หาอยู่หากินหาตาย

การเบียดเบียนตัวเองนี้ ไม่ใช่ต้องฆ่าตัวตายหรอก เพราะความโกรธ ความโลภความหลงของเรามันฆ่าตัวเราเอง อย่างการทำงาน หาเงินหาทองนี่ วุ่นทั้งคืนทั้งวัน นอนน้อยที่สุด อายุสั้น อุปโภค บริโภค โดยไม่มีประมาณ จึงทำให้ชีวิตมันสั้นลง ภาษาโลก ๆ คือมันทุกข์เพราะความไม่พอของเขาเอง มีเท่าไร ๆ ก็ไม่พออยู่นั่นเอง เราจะเห็นในประวัติศาสตร์ต่าง ๆ มากมาย เป็นการสร้างภัย สร้างเวร สร้างบาป สร้างกรรมขึ้นมา เมื่อรู้ก็สายเสียแล้ว แก้ไขไม่ได้ ทำมาเยอะแล้ว เลยไม่มีโอกาสแก้ ตายไปเปล่า ๆ ไม่ได้อะไรแม้แต่ทรัพย์สมบัติที่มีเต็มบ้านเต็มเมือง ก็ไม่ได้อะไรสักอย่าง เศรษฐีตายหลายคนแล้ว เราไปงาน แม้แต่ฟันทองในปากเขาก็ยังไปงัดเอา เขาบอกพ่อแม่ให้เขาซะอีกแน่ะ..

12 มี.ค. 46

ลด ละ เลิก

บุหรี่เลิกไม่ได้ ก็เสร็จหมาเท่านั้น แค่กิเลสหยาบ ๆ ยังละ ไม่ได้ จะไปหาละกิเลส

4 ต.ค. 45

มารคืออะไร

เราไม่เคยเห็นพญามาร เคยเห็นแต่ความคิดนี่แหละมันเป็นมาร

12 มี.ค. 46

ขี้โลภ

ให้มีทาน มีศีล มีภาวนา ไม่มีภาวนาก็ภาวนาสิ ทำให้เกิดขึ้นสิ ไม่ใช่อยากได้ แต่ไม่ทำ คนสมัยนี้ทำงานนิดหน่อย อยากได้เงินเดือนมาก ๆ นั่งสมาธิวันละ 5 นาที 10 นาที ก้นยังไม่ทันอุ่น อยากพ้นทุกข์ ให้หมั่นสะสมไว้ต่อไปจะได้มีจะได้เป็น สะสมไว้ ไม่ได้ใช้ใน พระนิพพานนะ ใช้ในวัฏฏะ ให้ทำก็เพื่อจะต้องไปเกิดน่ะแหละ เพราะยังต้องเกิดเลยต้องทำมันเกิดแน่ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่เกิด ถ้าไม่เกิดแล้วก็แล้วไป

21 ก.ย. 45

รู้ก็ไม่เห็น เห็นก็ไม่รู้

การนั่งหลับตาก็นั่งคิดปรุงแต่งไปอย่างนั้นแหละ ไม่ต้องไปนั่งหลับตาเห็นนิมิตอะไรหรอกลืมตาก็เห็นแล้วเหมือนกัน จะไปหาหลับตาทำไม คนไม่มีปัญญาลืมตาก็ยังไม่เห็น ไม่เห็นความดี ความชั่ว ความเสื่อม ความเจริญ สุข ทุกข์ ยังไงก็ไม่รู้เรื่อง ลืมตาอยู่แท้ ๆ

12 มี.ค. 46

ไม่แน่

แค่ขนเม่นก็ทำให้คนฆ่ากันได้ ปกติล่าเนื้ออะไรมาได้ก็จะแบ่งเท่า ๆ กัน ล่าช้างมาตัวใหญ่แบ่งได้เนื้อเยอะ ขนมันนิดเดียว นี่ขนเบ้อเริ่มแบ่งเนื้อให้นิดเดียว นี่นะขนบังตา ภาพลวงตา นิดเดียวลวงใจไปด้วย...สร้างภาพขึ้นมาแล้วก็หลงคิดไปได้ เรื่องเล็กจึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้

17 ก.ย. 45

จะเอาอะไรก่อนตาย

อยู่ไปเพื่ออะไร ต้องการอะไร ความสุขละได้ไหม ไม่ได้เพราะไม่ทำเอาเอง พระพุทธเจ้าท่านบอกวิธีไว้ตั้งหลายวิธี เราไม่ทำซะที อยากรวย รวยรึยัง อายุก็มากแล้ว หรือจะเอาสวย ใกล้สวยเป็นนางสาวจักรวาลรึยัง มีแต่ไม้เท้า 3 ขา 4 ขา น่าเกลียดขึ้นทุกวัน พญามัจจุราชไม่เคยรอใคร ความตายไม่เคยบอกว่าวันไหน อย่าโอ้เอ้โลเล เสียเวลาที่ได้เป็นคน ไม่อบรมสร้างสมบารมี จะได้ มรรคผล ยังไง เหมือนอยากกินข้าวไม่ปลูกข้าวจะได้กินยังไง ไม่ชาตินี้ ก็ชาติหน้า อาจชาตินี้สำเร็จก็ได้ ให้ขูดขัดเกลา จนเหลือแต่เหล็กขาว ๆ เหมือนจิตใจขัดเกลาเข้าตามมุ่งมาดปรารถนา ก็จะขาวสะอาดได้ ให้รู้ว่าตนเองยังจน ยังไม่พอ ยังน้อย ให้รีบทำ ให้รู้

21 ก.ย. 45

ได้เท่าที่ทำ

ไม่ใช่แค่หัวโล้นผ้าเหลืองจะเป็นพระนะ ผ้าขาวก็เป็นได้ ใจมันก็เป็นพระเอง นี่เราอยากได้เป็นพระอรหันต์ อยากนิพพาน แต่ไม่ทำเอา มันก็ไม่ได้ มันได้เท่าที่มันจะเป็นนั่นแหละ คือเป็นทุกข์ ไม่อยากเป็นก็ต้องเป็น

9 ก.ย. 45

วายวอด

กิเลสกินได้ทุกอย่าง มีเงิน 100 ล้าน ก็ยังทุกข์ น่าอนาถนะ คนนี่ กิน 24 ชั่วโมงก็ได้ ขอแค่อยาก กินได้ตลอด มันเป็นทุกข์ ตนเองน่ะแหละไม่ใช่คนอื่น ให้มีกินตลอดชีพ มีกาย วาจา ทำดี ใจคิดดีก็พอแล้ว กว่านั้นมันเป็นเรื่องของกิเลส กิเลสเป็นโรคที่ไม่มีประมาณเหมือนไฟที่ไม่เบื่อเชื้อ ท่านจึงให้รู้จักประมาณ

1 ก.ย. 45

หนีไม่พ้น

เราจะมานั่งให้เป็นนอนให้เป็น มันเป็นไม่ได้ ดีไม่ได้แน่ ๆ พระพุทธเจ้าท่านปฏิบัติ จึงเป็น ยิ่งกลัวทุกข์ยิ่งทุกข์หนักเข้าไปอีก กลัวตายก็ไม่พ้นตาย กลัวเจ็บไม่พ้นเจ็บ ยิ่งกลัวแก่ยิ่งแก่ง่าย ให้ตั้งใจภาวนาอย่าไปท้อแท้ กลัวล้มกลัวตาย ต้องปฏิบัติ

29 ส.ค. 45

รู้จักเก็บ

จิตใจเหมือนตะกร้า ให้เลือกเฟ้นแต่สิ่งดี ๆ ใส่ อย่าหาขี้หมู ขี้หมา ขี้โกรธ ขี้โลภใส่ ขึ้นชื่อว่าขี้นี่ไม่ดีนะ

27 ส.ค. 45

เมื่อรู้จริงก็ทิ้งทุกข์ไปได้

เมื่อรู้จริงแล้วไม่ทำอะไรก็หายกลัวเอง เหมือนกลัวผีหลอกก็ต้องฝึก เหมือนโดนเขาด่า เมื่อเรารู้แล้วว่าเขานิสัยอย่างนี้ก็ไม่ต้องว่าอะไร

มี.ค. 46

ตัวกูของกู

แม่ที่ลูกตายก็ครวญครางเพราะเห็นว่าเป็นลูกเรา อันที่จริงมันไม่ได้เป็นลูกใครหรอก หนอนอยู่ในตัวเราเป็นร้อยเป็นพันมันก็ว่าของมัน ยุงมากินเรามันก็ว่าลาภมัน เราก็ว่าของ ของเราจริง ๆ แล้วมันไม่เป็นของใคร มันเป็นสมบัติโลก

23 ก.ย.45

หุ่นกระทะ

ฟังธรรมแล้ว ให้ฝึกภาวนาไปด้วยไม่งั้นหูก็เหมือนหูกระทะ เอาไม้ขัดไว้หามของหนัก ๆ เท่านั้น

23 ส.ค. 45

หมดอายุสังขาร

เขาทุกข์ บินมาหา เขาคิดแต่ว่าของเขาคนเดียว ที่จริงแล้วมันทุกบ้านทุกประเทศ ทุกที่เขาก็ตายกัน นอนอยู่ดี ๆ ก็ตาย เขียนหนังสือก็ตาย ขับรถมาประจวบกันเข้าพอดีเลยตาย มันหมดบุญหมดเวลา เรียกว่ากรรมน่ะแหละ ใครจะไปตั้งใจตาย มันไปตายเอง ขึ้นเครื่องบินก็ตก บก-น้ำก็ตาย เรือชนก้อนหินก็ตายอีก ท่านว่าหมดบุญหมดแล้วนะ ถึงเวลานั้นตายแน่ ๆ หมอนั่งเฝ้าอยู่ยังตาย พ่อหมอแม่หมอก็ตาย ใครจะรักษาได้ ความตายเป็นสัจธรรม แต่เราไม่รู้ว่าใครสร้างวาสนาบารมีมาแค่ไหน เราไม่รู้จริง เรื่องสังขาร ร่างกายมันหมดบุญแล้วก็ต้องแตกดับ จะว่า โอ๊ย ขออยู่ไปก่อน เออ! เวลามันไม่ตายก็อยู่ได้หรอก ขึ้นเครื่องบินลำเดียวกันตก ยังไม่ตายก็มี กรรมมันรักษาไว้ ให้รู้แล้วจะเข้าใจว่าควรจะปฏิบัติยังไงกับตนและผู้อื่น

28 ต.ค. 45

กัดแหลก

หมากัดเรา เราจะไปกัดหมาเหรอ ใครจะได้เปรียบ เสียเปรียบใคร วิ่งตามมันทันเหรอ กัดสู้มันได้เหรอ มันก็มีแต่เสียเปรียบมันวันยังค่ำ..

มี.ค. 46

อย่าสู้เพียงแค่เป็นอาหารหนอน

ให้เอาตายสู้เลยบางครั้ง นั่ง นอนอยู่เฉย ๆ มันก็ต้องตาย เมื่อไหร่จะทำความดีล่ะไหน ๆ ก็จะตายแล้ว ถ้ามันมีเหตุควรตาย ก็เอาตายสู้ ให้ใช้ปัญญา นักปฏิบัติไม่ใช่ฆ่าตัวตายสู้แบบโง่ ๆ ให้สู้ด้วยความฉลาด อย่าไปตายโง่ ๆ คำว่าสู้ตาย สู้ตาย ต้องสู้แบบมันไปไม่มีทางหลบหลีกแล้วก็สู้อย่างนั้น บางคนครูบาอาจารย์ดุด่าว่ากล่าวก็น้อยใจกินยาหรือหลบไปอดอาหารตายในถ้ำ ตายไปไม่เห็นน่าอัศจรรย์อะไร เป็นประโยชน์ก็แค่อาหารหนอน

4 ต.ค. 45

หาจนตายไม่มีวันเจอ

สิ่งที่เขามี..เขาเป็น เพราะเขาทำมา ไม่ใช่แค่ปรารถนา แล้วจะได้ ท่านจึงให้สร้างไว้พึ่งพาอาศัย เกิดมาได้เป็นคนสวยงาม ร่ำรวย ให้คิดนี่แหละคือบุญที่ทำไว้ ให้ระลึกถึงบุญเป็นอารมณ์ ให้รู้ตัวเลยว่า เราได้ทำบุญไว้ รักษาศีลไว้ เจริญภาวนาไว้ ผลที่เว้นบาปทำบุญ สร้างสมความดีบารมีจนแก่กล้า ถ้ามิได้ทำไว้หรือทำชั่วไว้เกิดมา ก็ทุกข์ก็ยากจนพยายามขวนขวายหาเงินหาทอง หาเท่าไหร่ก็ไม่ได้ หาเท่าไหร่ก็ไม่เจอ เหมือนเราหาของที่ไม่มี หาเท่าไหรก็ไม่เจอ เพราะไม่ได้ทำไว้ หาเท่าไหร่จึงไม่มี

ก.ย. 45

เลือกเป็นได้

อยากร่ำ อยากรวย อยากสวย อยากงาม ต้องทำยังไง ให้รู้จักเหตุของมัน รู้แล้วก็ปฏิบัติ พระพุทธเจ้าท่านว่าคนจะเกิดในตระกูลสูงต้องมีกิริยาอ่อนน้อมไม่กระด้าง มีระเบียบวินัยเป็นวัตร ทำอะไรเป็นระเบียบเรียบร้อย รักความสะอาด หายก็รู้อยู่ก็งามตา จะทำให้เกิดในตระกูลสูง

9 ก.ย. 45

ใครทำใครได้

อย่าไปคอยให้คนนั้นคนนี้ทำให้นะ อย่าไปคอยเวลานั้นเวลานี้ ชีวิตมีอยู่ โอกาสมีอยู่ ให้รีบทำความดีเลย ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่เกิดนะ ยังไงก็เกิด..ในภพในชาตินี้เพราะมันไปยึดถืออยู่ ขอให้เกิดเป็นงั้นงี้ เออ..อ..ถ้ามันขอได้คงมีแต่คนรวย ไม่ทุกข์ ไม่ยาก ไม่ขี้เหร่ ไม่จน มีแต่ฉลาด ถ้ารอวันนั้นวันนี้เวลานี้ มันจะไม่ได้ทำนะ กิเลสมันหลอกไปเรื่อย เลยไม่ได้ปฏิบัติมีแต่เวลาของกิเลส

26 พ.ย. 45

เหตุเกิด

ข้องอยู่ตรงไหนก็เกิดตรงนั้น ติด (คา) อะไรก็เกิดที่นั่น

25 พ.ย. 45

ยังไงก็ตาย

สังขารมีแต่เสื่อม หาเสื้อมาห่ม คลุมหัวกลัวหวัด ถูสบู่ให้ หาอาหารดี ๆ ให้ สบู่ไม่หอม ก็ไม่เอา ดูสิ ดูแลดีขนาดไหนก็ยังแก่ยังเจ็บ ก็ตายอยู่ดี เดือดร้อนทุกข์ไม่สบายกาย-ใจ อยู่ดี จึงให้มีปัญญา

15 ต.ค. 45

เสียชาติเกิด

ตำรวจผู้หนึ่งจี้ปล้น ข่มขืน ใช้อำนาจในทางที่ผิด ความโง่ทำลายตนเอง สุดท้ายจนมุมยิงตัวตาย หนีทุกข์ ลงนรกยิ่งทุกข์กว่านี้ด้วยซ้ำ อุตส่าห์เกิดเป็นมนุษย์

7 ต.ค. 45

ไม่มีอะไรก็ไม่ทุกข์สิ่งนั้น

หมั่นพิจารณาดูคุณโทษมันจึงจะละได้ ตาก็มีคุณมีโทษ หูมีคุณมีโทษ มีฟันก็ยังมีคุณมีโทษ (เทศน์ขณะปวดฟัน) ทุกอย่างมีคุณมีโทษทั้งนั้นในโลกนี้ ถ้าเข้าใจแล้วก็ปล่อยมันเถอะ เรื่องของมันไม่ใช่เรื่องของเรา พิจารณาดูว่าถ้าเราเกิดอีก ฟันต้องมาหลุดอีก ตามาฝ้าฟางอีก พิจารณาดูแล้วมันจะได้ไม่อยากเกิด สารพัดจะเป็น โอ๊ย ร้อน-หนาว โอ๊ย รวย-จน ก็เป็นแบบนี้แหละในสงสารนี้

22 พ.ย. 45

ไฟไม่เบื่อเชื้อ

ให้พิจารณาอย่าใช้อารมณ์แก้ปัญหา เอาอารมณ์เข้าแก้ คือเอาเชื้อเพลิงโยนเข้ากองไฟยิ่งไหม้หนัก จึงต้องหาวิธีลดละ ปล่อยวาง ไม่โยนเชื้อเข้าไป ไฟมันก็ดับเอง เย็นลงเอง ให้มีปัญญาหาวิธีแก้ ความโกรธ หลง ราคะ โทสะ มีสติกลั่นกรอง มันร้อนเพราะมีเชื้ออยู่ เชื้อไฟเหมือนถ่านนะ ถ้าเราวางปล่อยไป ความร้อนจะลดลง

4 ต.ค. 45

ความหลุดพ้น

หลุดพ้น คำนี้คือหลุดพ้นจากความชั่วน่ะแหละ ทุกข์มันจะหายไปสุขมันจะเกิดมาแทนที่จนสุขก็ไม่เอา ทุกข์ก็ไม่เอา มันจะเป็นไงก็ช่างมัน แต่ว่าไม่ใช่มันไม่รู้หรือไม่มีนะ มันเกิดจากร่างกายนี้ มันเกิดมาเราไม่เอา มันก็จบเท่านั้นเอง มันเห็นธรรมดาจริง ๆ ไม่ใช่แค่ตามอารมณ์ (สัญญา) นะ ต้องรู้ถึงจิตใจจริง ๆ สุขมันก็ยังเป็นทุกข์ ทุกข์ก็ยังเป็นสุข มันไม่หนีไปไหน

19 พ.ย. 45

ไม่เที่ยง

อย่าจริงจังอะไรเลยในโลกนี้ เราเคยเห็นคนจนมาก กลับรวยขึ้นมามาก คนรวยมากเสื่อมจนลงมาก ก็มี

22 พ.ย. 45

สู้ไม่ถอย

การประกอบความดีนั้น เป็นเรื่องที่ทุกคนต้องทำอย่าท้อถอย ได้บ้าง ไม่ได้บ้างก็ให้ทำ พระพุทธเจ้าท่านก็ทำแบบนี้

4 พ.ย. 45

(ไม่) ฝืนกระแส

เรื่องต่ำ ๆ เลว ๆ นี่มันง่ายนะ หล่นลงไปง่าย เรื่องดี ๆ นี่มัา ต้องฝืนประพฤติปฏิบัติ ความพากเพียร อดทนไม่มี ขยันหมั่นเพียรไม่มี สติไม่มี สมาธิไม่มี ปัญญาก็ไม่มี มันขาดไปหมดนะ ไม่ต้องฝึกหัด มันไหลลงที่ต่ำ ที่เลว ความสุขมันเกิดขึ้นแวบเดียวช่วงนั้น ความสุขที่เกิดจากความยินดีแป๊บเดียวก็จบ เช่น ดูหนังเดี๋ยวก็จบ เงินหมด กลับบ้าน เมียด่า

19 พ.ย. 45

(ผม) คากิน (ครับ)

ทำไมคิดว่าบวชแล้วมันทุกข์ยากหลาย เพราะมันต้องกินมื้อเดียว ไม่ได้กินตามใจอยากหรือกินมาก ก็ต้องทำ ต้องหามาก หานี่ลำบากนะเวลาหามา เหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงให้กินมื้อเดียวแค่กันตาย กินมากก็ตายนะ กินน้อยก็ตาย กินอร่อยหรือไม่อร่อยก็ตาย ก็ป่วย ก็แก่นะ ไม่เลือกหรอก

13 ก.พ. 46

บารมี

บางคนให้ทาน แต่ไม่ชอบบอกคนอื่นให้ทาน จึงมีโภคทรัพย์แต่ไม่มีบริวาร บางคนไม่มีโภคทรัพย์ แต่มีบริวาร เคยไปงานศพ คนตายไปจ๊น..จน แต่มีคนมาช่วยมากมาย มาทานให้หลาย ๆ ก็มี

13 ก.พ. 46

มีปัญญาแล้วทิ้ง

ความทุกข์นะ ถ้าเราคอยปัดทิ้งไป ทิ้งไป ที่มากมันก็จะน้อยลง ๆ ๆ เหมือนเราหาบไว้ ค่อย ๆ หยิบทิ้งไป ๆ มันก็จะเบาลง

24 ต.ค. 45

ปัญญาที่แท้จริง

อย่าไปดูถูกใคร เห็นคนวิกลวิการ โง่เขลา เบาปัญญา พิการยังไงจะไปดูถูกเขาไม่ได้ มันมีเวรกรรมให้ทุกข์ให้โทษกับเราเหมือนกัน การดูถูกใครนั้นคนมีปัญญาจะคิดว่า ยกให้เป็นเรื่องของกรรมไปเสีย ให้เห็นเป็นสัจธรรม ถ้าเรามีปัญญากว่าเขาจริง ๆ แล้ว ให้วางเสีย ต้องวางให้เป็นสิ !

27 พ.ย. 45

หาดีตรงไหน

ทำไมสิ่งเลว ๆ ทำง่ายเหลือเกิน สิ่งดี ๆ ไม่รู้จักทำ มีธรรมะไม่รู้จักใช้ธรรมะ น่าศรัทธาเลื่อมใสไหม การปฏิบัติต้องพิจารณาอย่างนั้นจึงจะมีปัญญาเห็นธรรมนะ เห็นตัวเองก็ได้ คนอื่นก็ได้ เออ..มันไม่เหมาะไม่ควรนะ ถ้าทำแบบนี้มันเป็นเรื่องฆราวาส ก็สึกไปเป็นฆราวาสสิ ง่ายที่สุด ถ้าเป็นนักบวชต้องระวัง สมณสารูปของตนให้อยู่ในกรอบก็จะดีนะ เป็นฆราวาส อยากเป็นพระ เอาผ้ามาห่ม โกนหัว แล้วทำตัวแบบฆราวาส ทำอยู่ทำกินฆ่าสัตว์ไม่เลือกกาลเวลา อย่างนี้ศีลธรรมอยู่ไหน ดิบดีอยู่ไหน ผิดประเภท เวลาเป็นโยมอยากเป็นพระ เวลาเป็นพระอยากเป็นโยม เลยเป็นผีบ้า

9 พ.ย. 45

ว่าง วาง ปล่อย

พระพุทธเจ้าท่านให้พิจารณา ถ้ายังยินดีในสุข ยินร้ายในทุกข์ ก็ยังไม่พ้นทุกข์นะ ผู้ที่ได้นิพพานท่านจะเห็นธรรมดาว่าขันธ์ทั้ง 5 เป็นทุกข์ มันมีอุปาทาน สุขก็ยึด ทุกข์ก็ยึด จึงยังไม่พ้นทุกข์ ผู้ที่ได้สมาบัติก็สุขกับการไร้ตัวตนที่เงียบ ๆ ที่ว่ามันสุข มันสุขอยู่ที่ความยินดี นั่นเองก็ยินดีในขันธ์ 5 นี้เอง เรายังมีสุข-ทุกข์ คือ ยังยึดนะ พระอริยเจ้าท่านก็รู้ก็มีร้อน-หนาว ก็รู้อยู่ มันต้องชำรุดทรุดโทรม เป็นธรรมดาอย่างนี้แต่ท่านไม่ไปยึดกับความเปลี่ยนแปลง แปรปรวน ในสิ่งนั้นๆ ท่านจึงไม่มีสุข-ทุกข์ ไม่เสียใจ ไม่ยินดีจะว่าง วางปล่อย ไม่ปรากฏก็ได้ อะไรมันปรากฏ! ก็สุขกับทุกข์น่ะแหละ แต่อันนี้มัน ไม่ปรากฏอย่างนั้น มันเห็นธรรมดาธรรมชาติของมันจริงๆแล้ว มันก็เปลื้องทุกข์เปลื้องสุขได้

17 พ.ย. 45

ละวางอย่างเข้าใจ

ถึงกาลถึงเวลา เมื่อธรรมชาติมันบริบูรณ์ มันก็ละได้วางได้หมดปัญญา ไม่มีปัญหาไม่ใช่แค่คิดจะปล่อยจะวางก็ปล่อยเลยไม่ได้นะ เช่น เห็นไฟแล้วคิดจะปล่อยทิ้งเลยก็ไหม้ได้นะ ต้องเลือกสถานที่ทิ้งไฟจึงจะดับลงได้ บางแห่งทิ้งแล้วอาจจะลุกลามพินาศวอดวายไหม้ไปกว่าเดิม การทิ้งกิเลสก็เหมือนกัน เมื่อมันรู้โทษแล้วมันจะละได้ การวางความชั่วความเลวก็ต้องเข้าใจมัน

4 พ.ย. 45

เชื่อบ่ได้

กิเลสมันหลอกต่าง ๆ หลอกเจ้าของไปเรื่อย ๆ แต่งงานแล้วคงดีนะ ก็เลยแต่งงาน พอมีครอบครัวแล้วก็คิดว่า ต้องหาเงินสร้างครอบครัว ก็เหนื่อยหาเงินอีก อยู่ไปก็คิดว่าถ้าเรามีลูกซะคงจะดี อ้าว! มีลูกออกมา คิดเอาว่าเราอุ้มลูกไว้ ให้พ่อออกไปทำงานครอบครัวคงมีความสุขดี ลูกโตหน่อยให้เรียนคงดี ไปหาเงินให้เรียนอีก โตอีกหน่อยเราจะสบายส่งให้เขาเรียนต่ออีกสักหน่อย ก็หาเงินส่งอีก ถ้าเข้าวิทยาลัยแล้วก็สบาย หาอีก..ค่าเทอมหมดไปเป็นล้าน..หลอกไปยังงั้นแหละหลอกไปเรื่อยนะ กิเลส เออออ! มีหลานคงสบายเลี้ยงหลานอีก ตายไปเปล่า ๆ ไม่สิ้นสุด กิเลสมันหลอกให้วนอยู่ในวัฏฏะสงสาร แล้วเมื่อไหร่..เราจะภาวนากัน นี่เป็นเวลาที่เราจะแก้ตัว ทำสิ่งผิดให้ถูก ที่ดีให้ดีขึ้น!

23 ก.ย. 45

ของคู่กัน

ความเสื่อมกับความเจริญมาคู่กัน ดูกรุงเทพสิ ตึกสูง ตึกสวยงามมีความเจริญ แต่ที่ราชบุรี ภูเขาโดนระเบิดหมดแล้ว มันเจริญขึ้นที่หนึ่งอีกที่หนึ่งมันก็เสื่อมลง ให้พิจารณาว่ามันเป็นเช่นนั้น อธรรมก็มาคู่กับธรรมเช่นกัน

6 พ.ย. 45

ไม่เห็นโลงศพไม่หลั่งน้ำตา

มีคนมาขอยามะเร็ง หลวงพ่อเลยให้ไป เอาไม้มาต้มกิน หายก็เอา ตายก็ตายไป โยมเอ๋ยไม่มีใครไม่ตายหรอก หมอก็ตาย ญาติหมอก็ตาย อายุสังขารหมด อบรมมาแค่นั้นก็ตายเท่านั้นแหละ อาตมาก็คือกัน บุญวาสนามีก็ไม่ตาย ชีวิตมันน้อย ไม่พอแก่ความปรารถนา จะรอวันก่อนไม่ได้ มีชีวิตอยู่ให้รีบทำความดีให้เป็นอุปนิสัย ต่อไปบุญที่ได้สั่งสมอบรมไว้ดีแล้ว ย่อมนำสุขมาให้ แก่กว่านี้ก็ลำบากกว่านี้ เจ็บก็ลำบาก ตายยิ่งแย่ใหญ่ พวกเราจะไปภาวนาเวลาไหน ถ้าไม่เอาเวลาที่มันสบายอยู่ตอนนี้ ตายไปก็หมดสิทธิ์ในสมบัติโลก อย่าโอ้เอ้ลังเล..คิดถึงความตายวันละกี่ครั้ง?

4 ต.ค. 45

ทำเอง

พูดถึงการทำบุญว่า กว่าจะหาเงินมาทาน กว่าจะทำมา มันยากนะ หวังจะเอาบุญกับพระให้คิดซะใหม่ว่า ทำเอาเองสิบุญน่ะ พระทำไม่ดีไม่งาม เราจะทำให้งามเอาบุญเองสิ ไม่ใช่ไปหวังบุญจากคนอื่น

25 ต.ค. 45

เห็นคุณเห็นโทษ

ทุกวันนี้ เราก็ต้องอาศัยกิเลสอยู่ทั้งนั้นแหละ อัตภาพร่างกายนี้ก็ได้จากบิดามารดา ให้เห็นว่ามันเป็นกิเลส ไม่ใช่แค่ไม่กินข้าวกินปลาอย่างนี้โง่เต็มที่ เพราะเราเห็นแต่ทุกข์ เช่นอัตภาพร่างกายนี้เป็นที่เกิดของโรคทั้งนั้น ทั้ง ตา หู จมูก มองมุมเดียวนี้ก็เห็นแต่โทษอย่างนี้จึงให้มันตายดีกว่า มีแต่เรื่องทุกข์ มันผิดไม่มีธรรมะ ไม่มีปัญญาให้พิจารณาคุณด้วย เช่น ถ้าไม่มีอายตนะนี้ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) มันก็ผี..เป็นคนไม่ได้ ถ้าแยกออกมาแล้ว จะเห็นว่า ร่างกายนี้ไม่ทุกข์เลยนะ ที่ทุกข์ก็จิตมันยึด ถ้ามีปัญญานะ ต่อไปเราจะจับไฟก็ได้จับเสือก็ได้

4 พ.ย. 45

ให้รู้

ทุกข์เมื่อเกิดขึ้นมาให้กำหนดรู้ว่า อนิจจาไม่แน่นะ..ไม่ใช่ละทุกข์นะ ละไม่ได้ง่าย ๆ ถ้ากำหนดรู้แล้ว เห็นโทษเห็นภัยมันแล้ว มันจะละเอง วางเอง ให้กำหนดรู้ไว้มันจะละเอง

25 ต.ค. 45

เจ้าคนนายใคร

มัวแต่เอ็นดูสงสารไม่ฝึกหัดลูก จบปริญญาแล้ว แม่ยังต้องปูที่นอนให้ แต่งงานแล้วนะ ทำอาหารก็ไม่เป็น อาหารธรรมดาเหมือนกันก็ไม่กิน ต้องไปกินภัตตาคาร จานเท่าไข่ 500 บาท ก็กิน ว่ากล่าวก็ ไม่ได้ ต้องฝึกกันตั้งแต่เล็ก พอโตก็ฝึกไม่ได้แล้ว ส่งให้เรียนสูง ๆ มันจะได้เป็นเจ้าคนนายคน เป็นได้แต่นายพ่อนายแม่มันน่ะซี แล้วก็เอาแต่คนเสีย ๆ ไม่ดีมาให้วัดฝึก พระจะทำอะไรได้บอกแล้วไม่ทำก็แล้วไป ต้องพาไปให้ทหารฝึกโน่น บอกให้นั่งต้องนั่ง ไม่งั้น เตะแล้วเอาพานท้ายปืน (ด้ามปืน) ตี! เอาแต่ฝึกไม่ได้มาวัด เอาของไม่ดีมาเอาของดีมาสิวัดนี่ อยู่วัดก็ดี พอออกจากวัดก็ดี

5 พ.ย. 45

มันดีตรงไหน

ของในตลาดมีมากมาย ถ้าเราไม่มีอะไร (คุณค่า) เท่ากับสิ่งนั้นก็ไม่มีวันได้มา เช่น เพชร เขาเชิญให้เอาก็เอาไม่ได้ ถ้าไม่มีเงิน ธรรมะก็เช่นกัน ถ้าคุณธรรมไม่คู่ควรกันแล้ว จะเอาธรรมะไปไม่ได้เด็ดขาด มันจะเป็นไฟร้อนเผาตัวเราเองเลย อยากได้ธรรม อยากสุข แต่ขี้เกียจไม่ประพฤติปฏิบัติมันจะคู่ควรกันอย่างไร

12 พ.ย. 45

เรื่องบ้าบ้า

ใครมาติเตียนก็ไม่อยาก..มันเป็นธรรมะ คนหนึ่งมันเป็นผีบ้า เราก็เป็นบ้าต่อ เป็นผีบ้าคนที่ 2 เดี๋ยวก็บ้าต่อไปอีกเป็นคนที่ 3 อีก ยินดีก็ไฟ ยินร้ายก็ไฟ ไฟแท้ ๆ พระอริยเจ้าท่านจะเห็นรูปรส กลิ่น เสียงเป็นธรรมดาของมัน ผีบ้านี่วันหนึ่งก็เป็นอย่าง อีกวันก็อีกอย่าง จริงๆ มันก็ผีบ้าทุกคนแหละ ยินดีในสิ่งที่ชำรุดไม่เที่ยงไม่จีรังก็บ้าน่ะสิ อยากให้มันเที่ยงถาวรตามมุ่งมาด มันเป็นไปไม่ได้มันเป็นสัจธรรม มันมีหน้าที่อย่างนี้ เขาด่าก็ไม่อยากให้เขาด่า เขาว่าก็ไม่อยาก เขาทำเราก็ไม่อยากให้เขาทำ เขาทำก็เดือนร้อน เขาไม่ทำก็เดือดร้อน มันเป็นอะไรบ้าหรืออะไร ดูตัวเองสิ พระอริยเจ้าท่านไม่เป็นบ้า เพราะท่านรู้เรื่องบ้า ๆ เหล่านี้ไงเล่า เขาติ เขาชม ก็เรื่องของเขา ถูกใจ เขาก็ว่าดี ไม่ถูกใจเขาก็ว่าร้าย เข้าใจธรรมก็หมดปัญหาไม่เดือดร้อน ติชมแล้วดีก็ไปหาติหาชมกันเอาสิ ติก็เท่าเดิม ชมก็เท่าเดิม มันไม่เป็นไปตามความพอใจใครทั้งนั้น เราจะตายก่อนน่ะสิ..

12 พ.ย. 45

ภาวนาเพื่ออะไร

ปฏิบัติภาวนาเพื่ออะไร ดำดิน บินวนวิเศษนักหรือ เห็นโน่นเห็นนี่หรือ อ้าว ลืมตานี่ยังไม่เห็นเหมือนคนตาบอดนั่นแหละ เห็นความบกพร่องของตนเองแล้วรีบปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ

12 พ.ย. 45

กระแสกิเลส

ยินดี ยินร้าย เพราะเราไม่รู้ความเป็นจริง เมื่อไม่รู้แหละจึงเรียกว่า ผีบ้า จิตเป็นพาล วิญญาณ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) เป็นบ้า ขันธ์ห้าเป็นไฟ มันลุกอยู่ตลอดเวลา ใจเป็นเปรต กิเลสเป็นผีมันบ้า ไม่ชอบทุกข์แต่ตนเองแหละคิดขึ้นมา เลยไปหาทะเลาะกับคนนั้นคนนี้ไปเรื่อยนะ หาโฆษณาไปเรื่อย คนนั้นอย่างงั้น คนนี้อย่างงี้ มีแต่ผลเสียอย่างเดียว จับไปพูดคนนั้นว่างั้นคนนี้ว่างี้ ดีก็ตื่น ไม่ดีก็ตื่น ตื่นกระแส..จนหลงลืมตนเองว่า เรามันเป็นอะไร มันถูก หรือผิดนี่ ไม่ได้กลั่นกรองตนเอง หาดี..อยากได้ความดีแต่หาดีไม่ได้ เพราะคิดว่าตนดีตลอด มันไม่มีก็ว่ามี ไม่เป็นก็ว่าเป็น ไม่ถูกก็ว่าถูก เขาไม่พูดก็ว่าเขาพูด เลยไปกันใหญ่ เราไม่มีหลักฐานจริงจัง เอามาพูดนี่มันเสียคนนะ เสียใจ เสียชื่อเสียง เกียรติยศ เสียศีล เสียธรรม ความอยากดีอยากเด่น อยากดัง เลยดับไปเลย ดับไปจากความสุข ภิกษุทั้งหลายมีตาก็ให้ทำเหมือนตาบอด มีหูก็เหมือนหูดับ ร่างกายแข็งแรงก็ให้ทำเป็นอ่อนแอมีสติปัญญาก็ให้ทำเหมือนคนโง่คือทำใจให้หนักแน่นไว้ก่อน ถ้าสมควรพูดสมควรทำ ก็ทำได้พูดได้ มิใช่เห็นแล้วมันผิดหรือถูกไม่รู้..ก็พูดเลย

12 พ.ย. 45

อย่าติดสมมติบัญญัติ

ไปอบรมคอร์สนั้นคอร์สนี้ เป็นคอร์ส คอร์ส จบแล้วจะได้เป็นพระโสดา จบคอร์สนี้เป็นพระอนาคา คอร์สนี้ อรหันต์ เออ..อ..อ! โสดาไฟล่ะสิ อนาคาก็คาลูกคาเมีย อรหันต์ก็หันซ้ายหันขวา อยู่นั่นแหละ

ใช้ปัญญาป้องกันตัว

คนเขาโยนขี้มา ก็เอาหัวเข้ารับ มีแต่เหม็นไปทั้งตัวคนเขาก็ไม่อยากเข้าใกล้ เขายังไม่โยนทำท่าจะโยน ก็โดดเข้ารับก่อน ขี้หมูขี้หมาอะไรก็เอาหัวเข้ารับ ก็มีแต่ตาย ไม่ตายก็เน่า ฉลาดหรือเปล่านี่ คนไม่มีปัญญาก็เลยโดนขี้อาบตัวไปหมด กลายเป็นคนมีบาป มีกรรม มีภัยมีเวร คนมีขี้ติดตัวนี่ไม่ดี ขี้ของเราก็มีพอแรงแล้ว ยังเอาขี้ของคนอื่นมาติดตัวอีก เลยกลายเป็นคนน่าเกลียดน่ากลัว โอ๊ย..ไม่เข้าท่าเล้ย.. อย่าเอาขี้หมูขี้หมามาใส่หัวตัวเอง ขึ้นว่าขี้นี่สกปรกทั้งนั้นนะ ความทุกข์ ความเดือดร้อนจะเกิดแก่ตัวเอง ท่านให้มีปัญญา ทำยังไงน้อ..เราจึงจะสบาย..

13 พ.ย. 45

รู้ธรรมดา เห็นธรรมดา

ให้มีปัญญาคือไม่ทุกข์ คือให้จิตมันอยู่ในนี้คือกรรมฐาน มีอารมณ์วิปัสสนาภาวนา ปัญญาคอยประคองจิตใจไว้แล้วมันจะไม่หลงผิด หลงผิด เช่น ไม่อยากแก่ ไม่อยากเจ็บ ไม่อยากตาย ไม่อยากทุกข์ร้อน อ้าว! เขาเป็นกันมาเท่าไหร่แล้ว ทำไมไปร้องไห้ ร้องแล้วมันจะคืน (ฟื้น) มาหรือ มันจะหมดกิเลสหรือถ้าโลภมากๆ โกรธให้มากๆ หลงมาก ๆ แล้วจะหมดกิเลสหรือ ถ้างั้นก็ไปหาโกรธให้มาก ๆ สิ ดูซิว่าเขาจะยกย่องว่าวิเศษวิโสไหม

13 พ.ย. 45

ผู้ตื่น

มาอยู่ในที่ที่เหมาะสมแล้ว เช่นในศาลานี้ จะนอนอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ อยู่ในที่ที่ดีแล้ว ให้ทำงานให้รีบทำงาน (เพียรภาวนา) อย่าถือว่ามันสบายดีแล้ว นอนเฉยๆมันไม่สบายอย่างที่คิด อย่างที่เราชอบ ใครๆ ก็ชอบสบายทั้งนั้น ทำงานสบายทำน้อยเงินเดือนเยอะ ๆ เมื่ออยู่ที่เหมาะสมแล้ว หายหนาว หายร้อนแล้ว ให้รีบทำกิจธุระให้สำเร็จสิ จะได้สบายตลอดไป..

24 ก.ย. 45

พระอรหัน

มีฝรั่งมา อดนอน ไม่กินข้าว ธาตุขันธ์วิปริต มันอยากเกินไป ไม่รู้จักอะไร ๆ จะให้เป็นอรหันต์ชาตินี้ บางทีพากันนั่งกราบ ถามว่ากราบอะไร กราบพระพุทธเจ้า ท่านมาหา.. บางทีสิ่งที่เคยได้เคยมีเกิดไม่ได้ไม่มี สุดท้ายสึกไปเลย.. ทำขนาดนี้ยังไม่ได้ สึกเลย กิเลสนี่มันฉลาดมากนะ ต่อยข้างหลัง ล้มหมอบกระต่ายกระแต อยากต้องการ ยิ่งทำ ยิ่งไม่เห็นยิ่งไม่มี ถ้าปล่อยนั่งสบาย ๆ มึง ..มึงอยากมีก็มี อยากเป็นก็เป็นนะ เช่น ปลูก มะระ เออ! มึงจะเกิดก็เกิดนะ ไม่เกิดก็ช่างหัวมัน สุดท้าย พระองค์นั้นเลยได้เป็นพระอรหันเลย หันกลับบ้านไปนุ่งกางเกง!

13 พ.ย. 45

ถูก (กิเลส) หลอก

แม่ครัวไม่เห็นธรรม เพราะมันมองแต่ความอร่อยในรส เห็นแต่จะเลี้ยงดูผู้อื่นและตนเองให้ได้ความสำราญ คนพวกนี้เลยกลัวผีอยู่ภายนอกจะมาหลอก ไม่กลัวผีภายในที่กินเข้าไป ป่าช้าที่น่ากลัว ที่สุดคือป่าช้าในท้องคน เราควรกลัวป่าช้าในท้องมากกว่า ทำไมไม่กลัวผีหมูหลอก กินเลือดกินเนื้อเขาอยู่

7 ต.ค. 45

กลั่นกรองจิต

อย่าไปสำคัญคนอื่นเลย เรื่องของหมาของแมว เราสนแต่ตัวเรา ไม่ทุกข์ สบายใจ เราทำดีแล้ว เป็นพยานตัวเอง อยู่ไหน ไปไหนก็มีหมดเรื่องแบบนี้ เออ! ตรงนี้มันมีไฟนะ อย่าไปต่อมา ต่อมามันก็เป็นของร้อน ไปรับมามันจะฉลาดเป็นบัณฑิตได้หรือ ไปที่ไหนก็ต้องพบความจริงแบบนี้ ถ้ายังมีจิตใจ อาศัยธาตุขันธ์นี้ใต้แผ่นดินนี้อยู่ต้องเจอแน่ ๆ จะหลบหลีกไปทางไหนก็ไม่พ้นล่ะ ต้องยอมรับความจริงของสัจธรรม สิ่งนี้ถ้าพิจารณาดีแล้ว มันจะหายสงสัยหายข้องใจว่า เออ! ไปโน่นน่าจะสงบดี เออ! สงบก็ที่จิตเรานี่ ถ้าไม่สงบในถ้ำรูมืด ๆ ขังไว้กิเลสมันก็ยังไปได้มาได้ ปิดประตูใส่กลอนไว้ก็ไปได้ อยู่ป่าอยู่บ้านก็ไม่สงบ ป่าก็ไม่สงบ มีคนก็ไม่สงบ ไม่มีคนก็ไม่สงบ เพราะกิเลสมันอยู่ในหัวใจเราเอง...

13 พ.ย. 45

ฝึกตนหัดตน

วัวกินหญ้า มันคุ้นเคย ณ ที่ใดมันก็จะไป ณ ที่นั้น นิสัยคนก็เหมือนกันมันสั่งสมมาทางไหนก็จะไปทางนั้น จึงให้คิดดี ทำดี พูดดี เพื่อสร้างสมอุปนิสัยตนเอง

28 ต.ค. 45

แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี

มันต้องตั้งใจนะ ต้องพากเพียร เอาจริงเอาจังกับตนเอง อย่าไปเอาจริงเอาจังกับคนนั้น คนนี้ไม่ได้ ต้องตนเองจึงจะรู้เห็นธรรม มันจะเห็นแต่กิเลสนั่นแหละถ้าดูคนอื่น จะโกรธ โลภ หลง ไม่รู้เท่าทันกิเลสนั่นแหละการปฏิบัติภาวนาต้องเป็นแบบนี้ จึงจะเห็นว่ามันผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนยังไงให้ดูตนเองว่าเรานี่เกิดมาทำไมจะเอาอะไร.. เอาแก่เอาเจ็บ เอาตายนี่รึ รึว่ามาหาเอาเงินทอง แล้วมีแค่ไหนได้กี่ล้านแล้วล่ะแก่ขนาดนี้แล้ว!

29 ต.ค. 45

รู้ธรรมดา

มันไม่อยากเป็นแหละจึงทุกข์ ให้เห็นเป็นธรรมดานะ มันเป็นไปแล้วก็เรื่องของมันล่ะ เกิดมาดำแล้วก็ดำล่ะ ขาวก็ขาวล่ะ ถ้าเราไปฝืนปกติธรรมดาของมัน มันก็ทุกข์ล่ะ กรรมมันตกแต่งมาแล้ว ก็เราทำกรรมมาไว้ไม่ดีนี่ ท่านให้วาง ปล่อย เลิกมัน อย่าไปยึดถือมัน มันก็สงบ รู้อย่างนี้แล้วจะไม่เดือดร้อนนะ เพราะอดีตดีก็ดีไปแล้ว ชั่วก็ชั่วไปแล้ว อนาคตมันก็ยังไม่มีไม่เป็น ปัจจุบันนี้เป็นเวลาที่ประเสริฐสุดท่านจึงไม่ให้ทำกรรมชั่วเพราะเวลามันให้ผลแล้ว น่าสลดสังเวช...

29 ต.ค 45

กิเลสคือกัน

พระองค์หนึ่งใช้กระบอกไม้ไผ่ฉันน้ำและว่าผู้ใช้แก้วฉันน้ำร้อนน้ำเย็นนี่เป็นกิเลส เรามามองดูแล้วมันก็กิเลสพอ ๆกันแหละ ลองเอาฆ้อนทุบกระบอกไม้ไผ่แกแตกสิ ดูซิจะไม่วุ่นวายหงุดหงิดหรือ ใช้แก้วแล้วจะเป็นไรแตกแล้วก็โยนเข้าป่าไปสิ.. มันก็กิเลสนั่นแหละ คนมีเงินมีทองมีวาสนาบารมีจะเอาทองคำมาทำแก้วก็ได้จะเป็นไรไปล่ะ หายไปแล้วก็แล้วไปหาเอาใหม่ได้นี่ กิเลสมันไม่ใช่อยู่ที่ว่ามันมากหรือน้อยหยาบหรือละเอียด มันอยู่ได้ทุกหนทุกแห่งทุกสิ่งทุกอย่าง

พ.ค. 46

สัจธรรมของโลก

ไม่ใช่ทำอะไรอย่างหนึ่งแล้วจะรวยจะเจริญไปได้ตลอดนะดูสมัยหนึ่งทำบ้านจัดสรรแล้วเจริญดี มาอีกยุคหนึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่งอีกยุคหนึ่งนิยมอีกอย่างหนึ่ง ระยะหนึ่งก็เจริญระยะหนึ่งก็เสื่อมลงคนที่ตามหลังเขาก็ไม่ทันเขาอยู่ตลอดนั่นแหละ จึงต้องรู้จักดูคิดค้นต้องวางโครงการระยะสั้นระยะยาว วางแผนหลาย ๆ อย่างสำรองไว้เพราะเดี๋ยวมันเจริญ เดี๋ยวมันดับ ต้องมองลู่ทางตัวอื่นเอาไว้ด้วย ...บางทีเริ่มจากเราแต่ไปเจริญที่ชั่วลูกชั่วหลานก็มี เพราะมันเป็นวิวัฒนาการของโลก เป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในโลกนี้ เพราะโลกนี้มันอยู่ด้วยความเปลี่ยนแปลง

18 ก.พ. 46

ใช้อุเบกขาบ้างสิ

ความสงสารก็ดีอยู่อย่างหนึ่ง ปลิโพธกังวลก็เสียอยู่อย่างหนึ่ง คิดซะว่า กรรมใครกรรมมัน ตายใคร-ตายมัน เกิดใคร-เกิดมันซะก็จบเอวัง! สัตว์โลกเกิดมาก็ยังงั้นแหละ มันน่าสงสารทั้งนั้น แล้วไปไหนไม่ได้หรอก คามันอย่างงั้นหมด ปลวกฉันก็สงสารทิ้งไว้งั้นแหละหาเสื่อมาให้มันกิน! ควรเลือกเฟ้นในการปฏิบัติคือธัมมวิจยะ หรือการสอดส่องธรรม สงสารโลกทั้งโลกก็ ต๊าย..แค่คิดถึงก็ตายเลย

25 ต.ค. 45

รับรองตนเอง

คิดว่าเอ๊อ..ไม่รู้จะสอบทำไมแค่ใบประกาศ เขาประกาศว่าดีเราไม่ทำดีก็ไม่ได้ดีคนมีใบประกาศแล้วไม่เห็นมันดีอะไรขึ้นมาก็มีมันไม่ขึ้นอยู่ที่ใบประกาศนะ คนทำดีแล้วมันประกาศด้วยตัวมันเองเราคิดไปอย่างนั้น เรื่องความรู้ความเข้าใจในธรรมวินัยนี่ จึงไม่ไปสอบนักธรรมเอก เอามันก็ได้อยู่หรอก..แต่ขี้เกียจเก็บมัน แล้วเราก็ไม่ได้เก็บไว้จริง ๆ นะ เห็นหลวงพ่อ เขาเก็บกัน..นักธรรมตรี / โท นี่ คงผุพังไปหมดแล้ว

12 มี.ค. 46

ต้องมีปัญญา

มันก็น่าเสียดายนะบางคนตั้งอกตั้งใจทำความเพียร พอครูบาอาจารย์ตำหนิว่าโง่ เสียใจจะหนีไปตาย หนีไปผูกคอตายบ้าง อดข้าวตายในถ้ำบ้าง เอ๊ะ! แล้วมันพ้นโง่รึเปล่าวะเนี่ย...

อยู่ที่ใจ

กิเลสมันหลอกเรามาหลายภพหลายชาติแล้วนะ ให้เป็นไปตามสัญญาอารมณ์ จิตเรานี่แหละสร้างให้เรากลัว จิตเรานี่แหละสร้างให้เรากล้า

28 ต.ค. 45

เพลินจนตาย

ทำอะไรก็ยังไม่เสร็จจะตายอีกแล้ว มันไม่ยาวพอปรารถนาหรอกชีวิตนี้ เบื่อทุกข์ทำไมแสวงหาทุกข์ ภาวนาดู พ่อแม่เราเป็นไง.. เอามาคิดดู อย่าหลงตามกระแสโลก เขาร้องรำกระโดดโลดเต้น เออ..อ..อ! ก็ระยะเดียวเท่านั้นอีกพักหนึ่งก็หยุดแล้ว มันจะมีอะไร...

26 ต.ค. 45

กลัวผี

ถาม : กลัวผีมากพิจารณาจนหายกลัวแล้วเดี๋ยวก็กลับมากลัวอีก ทำอย่างไร จึงจะหายกลัวถาวร

หลวงพ่อ : เมื่อไหร่ที่ยอมตายนั่นแหละจึงจะหายกลัวได้ถาวร

พ.ค. 46

ลูกตาย

ถาม : มีลูกชายคนเดียวเรียนอยู่ต่างประเทศ ผมทำงานอีกประเทศหนึ่ง หาเงินส่งเสียลูกอย่างหนัก ลูกกลับหัวใจวายตายเสีย มีลูกชายเพียงคนเดียวก็ยังมาตาย

หลวงพ่อ : มีหลายก็ตายหลาย มีคนเดียวก็ตายคนเดียว

ก.พ. 46

เมียตาย

มีคนร้องไห้มาบอกว่าเมียตาย

หลวงพ่อ : อ้าว ก็ดันเอาของตายเป็นมาทำเมียนี่มันก็ต้องตายเป็นธรรมดา ไม่เอาของไม่ตายมาล่ะ นี่มันของต้องตายแท้ ๆ

ก.พ. 46

รู้ไม่จริง

ธรรมชาตินี้เป็นไปตามหน้าที่ของมัน ไม่เป็นไปตามปรารถนาใคร พูดเรื่องแก่ เจ็บ ตาย ไม่มีใครชอบฟัง พูดเรื่องทำยังไงจะไม่แก่อย่างนี้ชอบ..ทำยังไงไม่เจ็บชอบ..ทำยังไงจะไม่ตายชอบฟัง ชอบแล้วมันสมหวังไหม..ผิดหวังหมดเลย!

พ.ค. 46

จงพากันทำดี

มีอะไรก็ทุกข์ไอ้นั่น มีฟันก็ทุกข์กับมันเน้อ มันลอยขึ้นมาเคี้ยวไม่ได้ กัดมันลงไปให้เสมอกับอันอื่นแน่นอยู่แต่ยังเสียว น้ำแข็งนี่แตะไม่ได้เลย น้ำอุ่นก็เสียว เหมือนมันจะทะลุออกมานี่เป็นงูกับ จรเข้นั้นดีที่สุด ไม่ต้องเคี้ยวงูมันมีแต่เขี้ยวพิษกลืนลงเลยขย้อนเอาแต่กระดูกออก

หลวงพ่อ : เอาไหมยาย.. ชาติหน้าเกิดเป็นงูดีไหม

ยาย : บ่ อยากค่ะ อยากแค่เป็นมนุษย์

หลวงพ่อ : มันก็ยังทุกข์เหมือนกันนั่นแหละ

ยาย : มนุษย์ยังหาอยู่หากินได้

หลวงพ่อ : อ้าว! อะไรมันจะหาอยู่หากินไม่เป็นเล่า มันก็หาเป็นทุกชนิดแหละ ให้เร่งภาวนา จะได้ไม่ต้องเกิดมาอีก

ยาย : ก็ยังอยากเกิดอยู่

หลวงพ่อ : อยากหรือไม่อยากก็ต้องเกิด! ถ้าไม่หมดกิเลส

7 ต.ค. 45

สำเร็จได้เพราะความเพียร

ถาม : ลูกสอบผู้พิพากษาไม่ได้สักที จึงคิดว่า ถ้าจะมีสมบัติเป็นผู้พิพากษาได้ สักวันมันจะต้องเป็นของเราจนได้ ถ้ามันไม่ได้เป็นก็จะไม่ได้เป็นใช่ไหมคะ

หลวงพ่อ : ถ้าเลิก ความพาก ความเพียร ความอด ความทนแล้ว มันก็จะไม่เป็น สมบัติของเราถ้าเราไม่เลิกความพาก ความเพียร ความอด ความทนแล้ว สักวันก็จะเป็นของเราจนได้ พระพุทธเจ้าท่านว่า วิริเยนะ ทุกขมัจเจติ ผู้จะพ้นทุกข์ได้ เพราะความเพียร สู้มัน! พากเพียร! ตายเมื่อไรเลิกเมื่อนั้น! ถ้าไม่ได้ชาตินี้ชาติหน้าเอาใหม่! เราเพียร ไม่หยุด สักวันมันก็จะเป็นสมบัติของเราจนได้

ถาม : โอย...

21 มี.ค. 46

โลกกับธรรม

ผู้พิพากษาท่านหนึ่งทุกข์ใจกับสถานการณ์ปราบยาบ้าอย่างหนักช่วงนั้น

ถาม : บาปมากไหม รู้สึกทุกข์ใจที่ต้องตัดสินประหารชีวิตคนวันละไม่ต่ำกว่า 10 คน

หลวงพ่อ : เราพูดตัดสินไปตามหลักฐานที่มีตามพยานกี่คน ๆ ที่มาให้การ ตามกฎหมายหรือกติกาสังคมที่เขามีมาแล้วอย่างนั้น ที่เขาเขียนกำหนดไว้แล้วว่าถ้าทำอย่างนั้น ๆ จะต้องตัดสินเช่นนั้น เรามีหน้าที่แค่พูดไปตามนั้นเรื่องของการฆ่าเป็นเรื่องของคนอื่น เราไม่ได้เป็นคนฆ่า ที่จริงเขาเป็นคนฆ่าตัวเขาเอง เพราะรู้อยู่แล้วว่าถ้าทำผิดเช่นนี้จะมีโทษอย่างไร ถามว่าบาปมีไหม...มี แต่มีน้อย มันมีอยู่ที่ความข้องใจของเราเอง

มี.ค. 46

ใช้ปัญญาให้เป็น

มีผู้เล่าว่า คนมาถวายอาหารถ้าหลวงพ่อไม่อยู่ก็เก็บอาหารกลับขึ้นรถไป

หลวงพ่อ : นั่นคนยังไม่มีปัญญา มีแต่ศรัทธาในตัวบุคคล

ถาม : อย่างนี้ไม่ควรเลือกหรือว่าพระปลอม พระปฏิบัติดีไหม นาบุญอันนี้ดีไหม ก็ทานแปลกจะได้บุญหรือ

หลวงพ่อ : ได้สิ แต่ได้น้อย อย่างเรานี่ หมานี่ยังให้กินเลย

จะไปหวังเอาบุญอะไรกับมันบางทีมันกัดเอาซะอีก

ถาม : ที่ได้ คือ การทำใจของเราที่จะให้ทาน กับการได้ทานไปแค่นั้น

หลวงพ่อ : เออ! ถ้ามันมีให้เลือกก็แล้วไปถ้ามันไม่มีให้เลือกล่ะ

ถาม : กินข้าวไปก่อน

หลวงพ่อ : มีแกงค่อยกินแกง คนฉลาดต้องทำอย่างนั้นไม่ใช่ไม่มีแกงก็ไม่กินข้าวอย่างนี้ก็แย่ ไม่มีปัญญา

29 ธ.ค. 45

ปฏิบัติที่ใจตนเอง

ถาม : หลวงปู่รูปหนึ่งท่านว่าอยู่บ้านก็ปฏิบัติได้ดีกว่าอยู่วัดเสียอีก จริงไหมครับ

หลวงพ่อ : มันเป็นอนิจจังนะ พระพุทธเจ้าท่านว่าให้พิจารณาอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่อย่างนั้นอยู่บ้านมันก็เป็นพระอรหันต์กันไปหมดน่ะซี่ ถ้าคิดอย่างนั้นมันอยู่ที่ว่าอยู่ไหนแล้วก็ให้มีปัญญา อยู่วัดก็ไม่ใช่มีปัญญาก็มีนะ หัวโล้นผ้าเหลืองอยู่นี่โง่เป็นควายก็มี

14 พ.ค. 46

เบื่อทะเลาะ

ถาม : จะแก้ปัญหาการทะเลาะกันยังไงครับ คนนั้นว่าอย่างนี้คนนี้ว่าอย่างนั้น

หลวงพ่อ : อมน้ำไว้ซะก็สิ้นเรื่อง (หัวเราะ)

ถาม : แล้วตาล่ะครับ ไม่พูดแต่จ้องหน้าหาเรื่องกัน

หลวงพ่อ : บอกหลายครั้งแล้วก็ไม่จำ ท่านให้ทำตาบอดหูหนวก เป็นใบ้ (หัวเราะสนุก) เท่านี้ ก็หมดเรื่องไป

18 พ.ย. 45

คิดให้ถูกทุกข์ไม่เกิด

หลวงพ่อ : อยากอยู่เงียบ ๆ ขอมาอยู่วัด พ่อแม่ต้องมาเฝ้าอยู่ได้แค่ 2 – 3 วัน มันเงียบไปอยู่ไม่ได้อีก

ถาม : แต่ในใจคนไม่เคยเงียบเลยนะคะ

หลวงพ่อ : เออ (หัวเราะ) เสียงมันดังไปทั่วโลกน่ะแหละ

ถาม : ทำไงถึงจะเงียบได้ล่ะคะ อยากให้มันเงียบ

หลวงพ่อ : เงียบมันก็ได้แต่ความสุข ปัญหามันทำให้เกิดปัญญา แต่ต้องคิดให้อยู่ ในกรอบการส่งจิตออกนอกเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ นอกนั้น นอกอะไร นอกธรรม นอกวินัย

23 ส.ค. 45

คาใจ

ถาม : เลี้ยงไก่ขายนี่บาปไหมครับ

หลวงพ่อ : ไม่บาป เลี้ยงไก่นี่ไม่บาป แต่มันรู้ว่าไก่นี้ เขาเอาไปฆ่า เราก็สงสัยว่าเขาซื้อไปนี่ไปฆ่าแน่ ๆ มันบาปอยู่ที่เราสงสัยนี่แหละ บาปที่ความสงสัย

เม.ย. 46

บวชชี ดีหรือไม่ อยู่ที่การกระทำ

ถาม : มีคนเล่าว่า หลวงปู่รูปหนึ่งไม่สนับสนุนการบวชชี ให้ทำงานไปอย่าลืมเรื่องศีลเรื่องวันพระ และการปฏิบัติ ดีกว่ามาอยู่ในวัดขอข้าวพระกินไป เป็นบาป

หลวงพ่อ : มันไม่ใช่ว่าอยู่ในวัด นอกวัด อันไหนบาปกว่ากันนะ ถ้าออกนอกวัดมันต้องไปหาอยู่หากิน ดีไม่ดีก็ฆ่าสัตว์ ฆ่าคน อิสระมันทำให้ทำผิดศีล ผิดธรรมก็ได้ มีโอกาสทำบาปมากไม่มีจำกัด มันไม่มีเครื่องป้องกันหักห้ามเพราะ ไม่มีศีล มีธรรมเป็นกรอบ ที่ท่านว่านั้นคือท่านให้ผู้นั้นสะสมทานบารมี การบวชท่านเรียกว่า เนกขัมมบารมี เมื่อมีศีล

ทานมันก็มีเอง การทานไม่ใช่ต้องเป็นเงินนะ เก็บตำลึงข้างรั้วมาแกงให้พระกินก็ได้บุญแล้ว

ถาม : ขึ้นกับเจตนา

หลวงพ่อ : ใช่ ขึ้นอยู่กับเจตนาเป็นสำคัญ

29 ธ.ค. 45

ใช้กรรม

ถาม : วันนี้สามารถสะกดจิตตนเองไว้ได้กับคนที่จ้องหาเรื่องโดยระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และหลวงพ่อ

หลวงพ่อ : เออดี ดีมาก ๆ ดี ๆ อย่าไปถือเรื่องคน ให้คิดว่ามันมีสติปัญญาเท่านั้นเขาเป็นอย่างนั้น เราจึงจะเบรกได้

ถาม : เราจะหมดวิบากกรรมที่เคยทำมากับเขาได้ไหมคะ

หลวงพ่อ : ได้

ถาม : ทำยังไงคะ

หลวงพ่อ : ให้ อด! อด! อด!

ถาม : ไม่ใช่เหมือนกับเราเป็นหนี้แล้วใช้ยังไม่หมดเขามาตามทวงคืนอีกในชาติหน้านะคะ

หลวงพ่อ : ไม่ใช่ ก็ถ้าเราไม่เอากับเขาแล้วจะไปเอาอะไรกับใครได้อีก อย่าไปเชื่อกิเลสมันนะ มันไม่เคยพาให้ใครได้ดี

21 ม.ค. 46

ความหิวกับความอยาก

ถาม : ทำไมอยู่วัดแล้วจึงรู้สึกทุกข์ ไม่สุขสงบอย่างที่คิด ปฏิบัติอะไรผิดหรือเปล่าคะ ยังอยากทาปาก อยากทานข้าวเย็นอยู่

หลวงพ่อ : ไม่ปฏิบัติผิดหรอก ปฏิบัติถูกทั้งหมดแต่ปฏิบัติเพียงทางกาย ไม่ใช่ปฏิบัติทางจิตทางปัญญา ถ้าหิวข้าวกินอย่างอื่นที่อนุญาตแทนเข้าไป ก็อิ่ม แต่นั่นมันคือความอยาก ต้องมองให้เห็นโทษของมัน อย่างทาปากเนี่ยทาแล้วเดี๋ยวมันก็จางไปซีดไป หมดไปก็ต้องหามาทาใหม่ซื้อมาอีก หามาแท่งละแพง ๆ หาเท่าไหร่ ทาเท่าไหร่ พอสีปากหายไป มันก็ยังขี้ร้ายขี้เหร่เหมือนเดิม

เม.ย. 46

สำเร็จที่ไหน

ถาม : แล้วหลวงพ่อเลิกคาที่ไหนครับ

หลวงพ่อ : อ้าว มันก็ยังคาอยู่นี่แหละตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ คานั่ง คานอน คากิน คาอยู่ คาเมตตาสงสาร !

เม.ย. 46

รู้จริง เข้าใจ เห็นแจ้ง

ถาม : ทำไมบางทีหลวงพ่อว่าพ่อกลับต้องอาศัย บารมีของลูก เป็นได้หรือครับ

หลวงพ่อ : อ้าว ก็เหมือนคุณอาอาศัยรถเราขับมาวัดนี่ ยังไงอาศัยบารมีเราเหมือนพระพุทธเจ้าต้องอาศัยบารมีพระสาวกนั่นไงมันจะอัศจรรย์ไหม ถ้าพระพุทธเจ้าไม่มีพระสาวกสักองค์เดียว มันจะน่าอัศจรรย์อะไร.. นี่ตายไปแล้วตั้งหลายร้อยหลายพันปี ยังมีคนมากราบไหว้บูชาอยู่นี่พระพุทธเจ้าก็อาศัย บารมีพระสาวกเช่นกัน

2 พ.ค. 46

ประมาท..ไม่ดี

หลวงพ่อ : พระมหากัสสปะบวชตอนแก่เป็นหลวงตาพร้อมกับภรรยาได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ทั้งคู่

ถาม : ไม่สายเกินไปที่จะบวชตอนอายุมาก ๆ ใช่ไหม อายุไม่สำคัญใช่ไหมคะ

หลวงพ่อ : ไม่สายเกินไปสำหรับพระมหากัสสปะ แต่อาจจะสายเกินไปแล้วก็ได้สำหรับเรา

4 พ.ค. 46

อย่างไรคือ อรหันต์

ถาม : เบื่อคนในโลกนี้ ไม่ยุติธรรม โลเล เชื่อถือไม่ได้ พระอริยเจ้าท่านจะยุติธรรมไม่โลเล เชื่อถือได้เสมอไป หรือไม่ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่เป็นอนิจจังสิ

หลวงพ่อ : (ยิ้มเมตตา) จะขอเปรียบเทียบให้ฟังนะ..
พระอริยเจ้า ท่านไม่โลเลกับใคร เหมือนขวดน้ำนี่ (ยกขวดน้ำมาตั้ง) อยู่อย่างนี้ไม่โลเลกับใคร แก้วก็เป็นแก้วอยู่นี่ คนมาใช้ขวดน้ำนี่ต่างหากที่โลเล คนมีกิเลสนี่แหละมาโลเล

ถาม : แสดงว่าเราสามารถเชื่อมั่น พระอริยเจ้าท่านได้ตลอดสิคะ

หลวงพ่อ : เชื่อพระภายนอกไม่ได้ ไม่ใช่หัวโล้นจะเชื่อได้หมด เราคนมีกิเลสไม่สามารถหยั่งรู้ความจริงของท่านได้ เชื่อได้เฉพาะพระพุทธเจ้า... เพราะว่าพระท่านมีชาติตระกูล อบรม อินทรีย์ บารมีมาไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีการแสดงออกที่หยาบบ้าง ละเอียดบ้าง ตามอุปนิสัย วาสนา บารมีนั้น ๆ เพราะฉะนั้น พระอริยเจ้าที่เราถามนั้น มันจึงไม่เหมือนกันทั้งหมด เพราะมันต่างกันที่ตรงนี้ การฝึกฝนอบรมเนี่ย มันหยาบ มันละเอียด... ก็เลยไม่เสมอเหมือนกัน ฉะนั้น จึงดูได้ยาก สำหรับคนมีกิเลสมีสติปัญญาน้อยจึงไม่สามารถจะไปทำนายทายทักได้ว่าคนนั้นเป็นพระโสดาบัน สกทาคามี อนาคามี อรหันต์ จะเอากิริยามารยาท มาวัดไม่ได้ มันมีความละเอียดอ่อนแตกต่างกันอย่างนี้ ฉะนั้น จึงจะรู้ได้ เห็นได้ด้วยปัญญา โดยเฉพาะผู้มีปัญญาจึงรู้ตนเอง จะไปรู้ผู้อื่นไม่ได้นะ ปุถุชนนี่ ยากมากที่จะเข้าใจเรื่องของพระอริยเจ้า จะดูแค่กิริยามารยาทไม่ได้ ต่อเมื่อเรามาเป็นพระอรหันต์เองแล้วจึงจะรู้ว่า เออ...มันต้องเป็นอย่างนี้ ไม่งั้นก็ได้แต่คาดคะเนว่ามันควรเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ไป เข้าใจรึยังล่ะ

17 มิ.ย. 46

สำเร็จไหม

ถาม : หลวงพ่อได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ไหมครับ

หลวงพ่อ : ได้แต่หันซ้ายหันขวาอยู่นี่ไงเล่า (หัวเราะ)

สำเร็จที่ไหน (อีกแร้วว...!)

ถาม : ที่ไหนเป็นสถานที่ที่มีบุญคุณกับท่านมากที่สุด (คำถามนี้หมายถึงว่าที่ไหนท่านได้บรรลุธรรม เป็นพระโสดาบันจนถึงพระอรหันต์)

หลวงพ่อ : เราไม่เคยได้สำเร็จอะไรสักอย่าง (หัวเราะสนุก) จะถามอย่างนี้ก็ไม่ได้แล้ว มันเป็นเรื่องที่คนอื่นพิสูจน์ไม่ได้ เราไม่ตื่นเต้นนะเรื่องอย่างนี้มันไม่ใช่พระพุทธเจ้า มันไม่เหมือนสมัยนั้นแล้ว มันเชื่อได้แค่ 50 เปอร์เซ็นต์จะเป็นใครก็แล้วแต่นะ ที่เราเคยอยู่ด้วยทั้งพระทั้งโยมพากันเล่าลือไปในทางที่เป็นมงคลนั่นแหละ ว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ โอ๊ย..เราไม่อยากจะพูดเรื่องแบบนี้เขาจะว่าเราเป็นผีบ้า เราไม่มีอะไรพิสูจน์ได้ ถ้ามีจริงท่านก็

ปรับโทษอยู่เป็นอาบัติปาจิตตีย์ถ้าไม่มีแล้วอวดท่าน
ปรับอาบัติปาราชิก เรื่องนี้ต้องระวังสังวร สำรวม
ในจิตเรื่องอภินิหารอะไรแบบนี้ ไม่ควรพูด ไม่ควร
เขียนหรอก จะรู้จริงเห็นจริงยังไงก็ตาม ไม่มีใคร
รับรองได้ว่ามันเป็นจริง บ้างก็เขียนว่าเหาะได้ โดย
ว่าเรื่องของธรรมนี่ต้องเขียนสิทีพระพุทธเจ้าท่าน
ยังบอกเลยเราก็คัดค้านแล้ว แต่ท่านไม่ฟัง อ้าว...
เขียนก็เขียนสิ พอเขียนแล้วก็มีปัญหาจริงๆ
จนได้สึกเลย นี่ภูมิป้องกัน มันยังไม่พอนะ แต่เรา
ไม่เป็น เช่นนั้นหรอก เราระมัดระวังชะหมดทุกเรื่อง

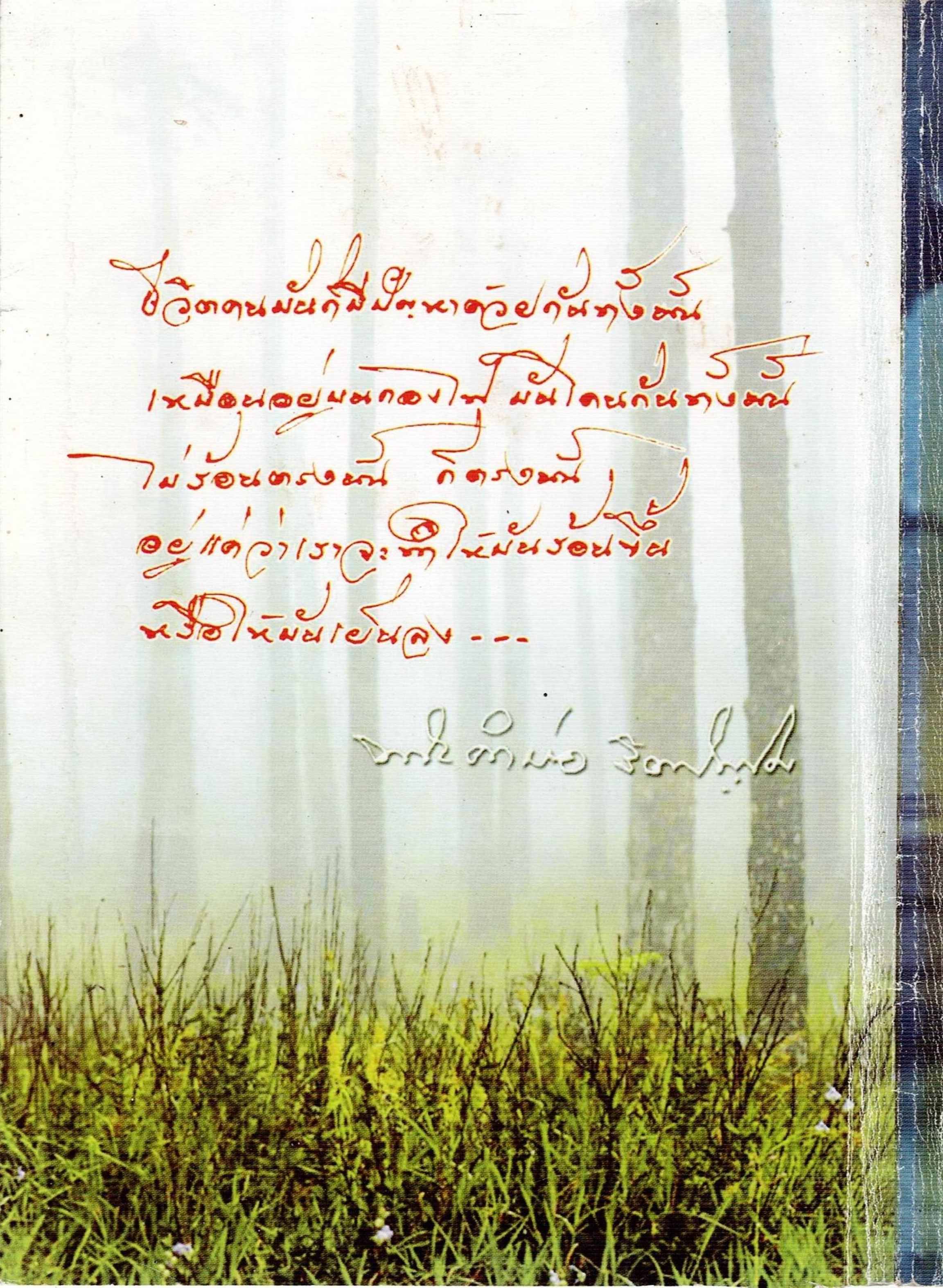
16 มี.ค. 46

รายนามผู้ร่วมสร้างหนังสือคติธรรมนำชีวิต

คุณ ปิติ ติยานนท์ คุณ ลออ ศิริรัตน์ คุณ ศศิธร ศรีสุคนธ์ ด.ช. ธัชพล ศรีสุคนธ์ ด.ญ. ภคมน ศรีสุคนธ์	3,000 บาท
คุณ พิมพ์วรมน ติยานนท์ และบุตรหลาน	6,042 บาท
คุณ สอาด วงศ์ใหญ่ พร้อมครอบครัว	3,000 บาท
คุณ พิชัย สินไชย คุณ ชัยพร สินไชย คุณ ปิยฉัตร สินไชย คุณ ปิยณัฐ สินไชย	3,000 บาท
คุณ อายุวัฒน์ ศักดิ์วิทย์	2,000 บาท
คุณ บรรเจิด คงขำ คุณ กนกชามาศ สวัสดี	2,000 บาท
พ.ต.ท. บดีพล ตรีรัตน์ คุณ ปุณณดา ตรีรัตน์ คุณ ฉัตรชัย วิศิษฏ์สรอรรถ คุณ อรรถชัย วิศิษฏ์สรอรรถ อุทิศให้ 16ชั้นฟ้า 15ชั้นดิน คนธรรพ นาคา	1,000 บาท
คุณ พงศ์กฤต อนุรักษ์วงศ์ศรี พร้อมครอบครัว	1,000 บาท
คุณ วราดุลย์ พงศ์เสาวภาคย์ พร้อมครอบครัว	1,000 บาท
จ.ส.อ. เสฎฐศิษฏ์ เทียนประทีป พร้อมครอบครัว	1,000 บาท
คุณ ธนกฤต ผลวิเศษ พร้อมครอบครัว	700 บาท
คุณ จินดา แก่นคำ พร้อมครอบครัว	500 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม พร้อมครอบครัว	400 บาท
คุณ รสริน ยงพฤกษา พร้อมครอบครัว	300 บาท
คุณ สุนารี สุจา พร้อมครอบครัว	240 บาท
คุณ ทักษิกานต์ วมุณกษณ์ พร้อมครอบครัว	200 บาท

รายนามผู้ร่วมสร้างหนังสือคติธรรมนำชีวิต

คุณ เนตินัย วรรวัฒิตนัย พร้อมครอบครัว	200 บาท
บริษัท วัชช์มอเตอร์ส พร้อมครอบครัว	200 บาท
คุณ วิชยตม์ วงศ์จินดาพรรณ พร้อมครอบครัว คุณ ศรริษฐา จันมี พร้อมครอบครัว	160 บาท
คุณ จิณสดา พร้อมครอบครัว	159 บาท
คุณ ปุญญิสา พรวรกมล พร้อมครอบครัว	152 บาท
คุณ ศิวาลักษณ์ จานทอง พร้อมครอบครัว	140 บาท
คุณ วชิราภรณ์ หินหาด พร้อมครอบครัว	100 บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม พร้อมครอบครัว	120 บาท
คุณ พรพิมล โปรดสูงเนิน พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ พินิจ อรรถกุลกิจการ พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ สุดารัตน์ เพาวน์เซน พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ เฟิร์น Lwel Cho พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ ปิยานุช จันทร์ศักด์ พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ ณัฐนันทพร สิทธิเชิงค้า พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ เจษฎาพร ศรีจริยา พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ วิชัย เจนกิตติวัฒนา พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ ศัณดิ์ณรงค์ นามดำรัสศิริ พร้อมครอบครัว	100 บาท
คุณ พิมลาวรรณ สานวงศ์ พร้อมครอบครัว	97 บาท
คุณ อนงลัษณ์ อุตสาวงศ์ พร้อมครอบครัว	97 บาท
คุณ วรรณภา เจริญสุข พร้อมครอบครัว	97 บาท
คุณ สิทธิพงษ์ พิมพ์กรณ์ พร้อมครอบครัว	49 บาท
คุณ ทนง ผุยดี พร้อมครอบครัว	49 บาท
คุณ ประวีณา หวังรักกลาง	21 บาท
คุณ สุดา แซ่ฉี พร้อมครอบครัว	21 บาท
คุณ สกาวเดือน ทองพาสุขุม พร้อมครอบครัว	21 บาท
คุณ มลิวัลย์ กองหนู พร้อมครอบครัว	21 บาท
คุณ พัชรี ศรีเจ้า พร้อมครอบครัว	21 บาท

ชีวิตคนมันก็มีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น
เหมือนอยู่ในกองไฟ มันโดนกันทั้งนั้น
ไม่ร้อนตรงนั้น ก็ตรงนี้
อยู่แต่ว่าเราจะทำให้มันร้อนขึ้น
หรือให้มันเย็นลง ...
จากคำพ่อ